DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 21 juli 2011 *

I mål C-150/10,

om en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) genom beslut av den 5 mars 2010, som inkom till domstolen den 29 mars 2010, i målet

Bureau d'intervention et de restitution belge

mot

Beneo-Orafti SA,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot samt domarna K. Schiemann, C. Toader, A. Prechal (referent) och E. Jarašiūnas,

* Rättegångsspråk: franska.

generaladvokat: Y. Bot,
justitiesekreterare: handläggaren B. Fülöp,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 19 januari 2011,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Beneo-Orafti SA, genom D. De Keuster, advocaat, och C. Pitschas, Rechtsanwalt,

— Belgiens regering, genom J.-C. Halleux, i egenskap av ombud, biträdd av E. Grégoire och J. Mariani, avocats,

— Europeiska kommissionen, genom A. Bouquet och P. Rossi, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 17 mars 2011 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 2 led 6 och 3 i rådets förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari 2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen och om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 58, s. 42), av artikel 9 i kommissionens förordning (EG) nr 493/2006

av den 27 mars 2006 om övergångsbestämmelser inom ramen för reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för socker och om ändring av förordningarna (EG) nr 1265/2001 och (EG) nr 314/2002 (EUT L 89, s. 11), av artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 967/2006 av den 29 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 318/2006 i fråga om sockerproduktion utöver kvoterna (EUT L 176, s. 22), av artiklarna 26 och 27 i kommissionens förordning (EG) nr 968/2006 av den 27 juni 2006 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 320/2006 (EUT L 176, s. 32), samt av principen om *ne bis in idem*, proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen.

2 Begäran har framställts i två mål mellan Bureau d'intervention et de restitution belge (nedan kallad BIRB) och Beneo-Orafti SA (nedan kallat Beneo-Orafti) om dels återbetalning av omstruktureringsstöd, dels betalning av en avgift på sockerproduktionen utöver kvoterna.

Tillämpliga bestämmelser

Den gemensamma organisationen av marknaden för socker

3 Artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EUT L 58, s. 1) har rubriken ”Tillämpningsområde”. I artikel 1.2 föreskrivs följande:

”Regleringsåret för de produkter som [omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för socker] skall börja den 1 oktober och sluta den 30 september det påföljande året.

Regleringsåret 2006/2007 skall emellertid börja den 1 juli 2006 och sluta den 30 september 2007.”

4 I artikel 7 i denna förordning, med rubriken ”Kvottilldelning” föreskrivs följande:

”1. Nationella och regionala kvoter för produktion av socker, isoglukos och inulinsirap fastställs i bilaga III.

2. Varje medlemsstat skall tilldela en kvot till alla i medlemsstaten etablerade företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap, och som är godkända enligt artikel 17.

…”

5 Kapitel 3 i förordningen har rubriken ”Utomkvotsproduktion” och innehåller artiklarna 12–15 i nämnda förordning.

6 Artikel 12 i förordning nr 318/2006, med rubriken ”Tillämpningsområde”, har följande lydelse:

”Socker, isoglukos eller inulinsirap som under ett regleringsår produceras utöver kvoterna i artikel 7 får

a) användas för bearbetning av vissa produkter enligt artikel 13,

b) överföras till kvotproduktionen för nästa regleringsår enligt artikel 14,

c) användas för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena …,

eller

d) exporteras inom ramen för den kvantitativa gräns som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 39.2 i överensstämmelse med de åtaganden som följer av avtal som ingåtts enligt artikel 300 i fördraget.

Övriga kvantiteter skall omfattas av det överskottsbelopp som avses i artikel 15.”

7 I artikel 15 i förordning nr 318/2006, med rubriken ”Överskottsavgift”, föreskrivs följande:

”1. En överskottsavgift skall tas ut för kvantiteter av

a) överskottssocker, överskottsisoglukos och överskottsinulinsirap, utom kvantiteter som har överförts till kvotproduktionen för det påföljande regleringsåret … och de kvantiteter som avses i artikel 12 c och d,

…

2. Överskottsavgiften skall fastställas … på en så hög nivå att kvantiteterna i punkt 1 inte ackumuleras.

…”

8 Skäl 10 i förordning nr 493/2006 har följande lydelse:

”I artikel 1.2 i förordning … nr 318/2006 fastställs att regleringsåret löper från den 1 oktober till den 30 september. Enligt förordning (EG) nr 1260/2001 löper dock regleringsåret 2005/06 ut den 30 juni 2006. Det innebär att regleringsåret 2006/07 sträcker sig från den 1 juli 2006 till den 30 september 2007 och alltså omfattar 15 månader. För det regleringsåret bör det därför med hänsyn till de tre extra månaderna fastställas en ökning av kvoterna och av de traditionella raffineringsbehoven, som tidigare fastställts för 12 månader och som efter detta regleringsår kommer att fastställas för 12 månader, för att garantera en tilldelning som motsvarar tilldelningen under tidigare och senare regleringsår. Dessa övergångskvoter bör täcka produktionen av socker från början av regleringsåret 2006/07 från sockerbetor som såtts före den 1 januari 2006.”

9 Artikel 9 i förordning nr 493/2006 har rubriken ”Övergångskvoter”. I artikel 9.3 och 9.4 föreskrivs följande:

”3. För regleringsåret 2006/07 skall en övergångskvot för inulinsirap på 80 180 ton torrsubstans, uttryckt i vitsocker-/isoglukos-ekvivalenter, tilldelas medlemsstaterna och fördelas enligt del C i bilaga II.

4. De övergångskvoter som avses i punkterna 1, 2 och 3

a) skall inte omfattas av den tillfälliga omstruktureringsavgift som avses i artikel 11.2 i förordning … nr 320/2006,

b) skall inte bli föremål för det stöd som avses i förordning … nr 320/2006.”

10 Artikel 3 i förordning nr 967/2006 har rubriken ”Belopp”. I artikel 3.1 föreskrivs följande:

”Den avgift som föreskrivs i artikel 15 i förordning … nr 318/2006 skall uppgå till 500 euro per ton.”

11 Artikel 4 i förordning nr 967/2006 har rubriken ”Avgiftsbelagt överskott”. I artikel 4.1 föreskrivs följande:

”Avgiften skall tas ut hos producenten på det överskott som produceras utöver företagets kvot för regleringsåret i fråga.

Ingen avgift skall emellertid tas ut på sådana överskottskvantiteter som

a) har levererats till en bearbetare före den 30 november följande regleringsår, för att användas i framställningen av sådana produkter som anges i bilagan,

b) har förts över, i enlighet med artikel 14 i förordning … nr 318/2006, och, i fråga om socker, lagrats av producenten fram till regleringsårets sista dag,

c) har levererats före den 31 december följande regleringsår inom ramen för den särskilda försörjningsordning för de yttersta randområdena …

d) har exporterats före den 31 december följande regleringsår, inom ramen för en exportlicens,

e) har förstörts eller blivit oanvändbara, under omständigheter som godkänns av det behöriga organet i medlemsstaten.”

Den tillfälliga ordningen för omstrukturering av sockerindustrin i Europeiska unionen

12 Skälen 1 och 5 i förordning nr 320/2006 har följande lydelse:

”1. På grund av utvecklingen inom gemenskapen och internationellt står gemenskapens sockerindustri inför strukturella problem som allvarligt skulle kunna äventyra dess konkurrenskraft och till och med lönsamheten för hela industrin. Dessa problem kan inte hanteras på ett effektivt sätt med hjälp av de instrument för marknadsförvaltning som tillhandahålls genom den gemensamma organisationen av marknaden för socker. För att gemenskapens system för produktion och handel med socker skall kunna uppfylla internationella krav och för att systemets framtida konkurrenskraft skall kunna säkras krävs en ingående omstrukturering för att kraftigt minska den olönsamma produktionskapaciteten i gemenskapen. I detta syfte, och som en nödvändig förutsättning för införandet av en fungerande ny gemensam organisation av marknaden för socker, bör det inrättas en separat och självständig tillfällig ordning för omstruktureringen av sockerindustrin i gemenskapen. Inom denna ordning bör kvoterna minskas på ett sätt som beaktar de legitima intressena hos sockerindustrin, sockerbetsodlarna, cikoriaodlarna och konsumenterna i gemenskapen.

…

5. Det bör införas ett starkt ekonomiskt incitament till att upphöra med kvotproduktionen, i form av ett lämpligt omstruktureringsstöd, för de sockerföretag som har den lägsta produktiviteten. Därför bör ett omstruktureringsstöd införas som skapar ett incitament till att lägga ned sockerkvotproduktionen och avstå från de berörda kvoterna, och som samtidigt gör det möjligt att beakta de sociala och miljörelaterade åtaganden som är knutna till produktionsnedläggningar. Stödet bör finnas under fyra regleringsår och syftet bör vara att minska produktionen till den nivå som krävs för att uppnå en balanserad marknad i gemenskapen."

13 Artikel 2 i förordningen, med rubriken "Definitioner", har följande lydelse:

"I denna förordning gäller följande definitioner:

…

6. kvot: varje kvot för produktion av socker, isoglukos och inulinsirap som har tilldelats ett företag i enlighet med artiklarna 7.2, 8.1, 9.1 och 9.2 samt artikel 11 i förordning … nr 318/2006 …"

14 I artikel 3 i förordning nr 320/2006, med rubriken "Omstruktureringsstöd", föreskrivs följande:

"1. Företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap, och som har fått en kvot tilldelad senast den 1 juli 2006, skall ha rätt till ett omstruktureringsstöd per ton av den kvot som företaget avstått från, förutsatt att det under något av regleringsåren 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 eller 2009/2010

…

b) avstår från den kvot som den tilldelat en eller flera av sina fabriker, delvis demonterar de produktionsanläggningar och fabriker som berörs och inte använder de berörda fabrikernas återstående produktionsanläggningar för produktion av de produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för socker,

eller

c) avstår från en del av den kvot som den tilldelat en eller flera av sina fabriker och inte använder de berörda fabrikernas produktionsanläggningar för raffinering av råsocker.

…

5. Omstruktureringsstöd per ton av kvoter som avstått skall vara följande:

…

b) I det fall som avses i punkt 1 b:

— 547,50 EUR för regleringsåret 2006/2007.

— …

c) I det fall som avses i punkt 1 c:

— 255,50 EUR för regleringsåret 2006/2007.

…”

15 Artikel 5 i förordningen, med rubriken ”Beslut om omstruktureringsstöd och kontroller”, har följande lydelse:

”1. Medlemsstaterna skall fatta beslut om beviljande av omstruktureringsstödet senast i slutet av februari året före det regleringsår som avses i artikel 3.2. Beslut avseende regleringsåret 2006/2007 skall emellertid fattas senast den 30 september 2006.

2. Omstruktureringsstödet skall beviljas om medlemsstaten efter noggrann kontroll har fastställt att

— ansökan innehåller de delar som anges i artikel 4.2,

— omstruktureringsplanen innehåller de delar som anges i artikel 4.3,

— de åtgärder och insatser som beskrivs i omstruktureringsplanen överensstämmer med tillämplig gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning,

och

— de nödvändiga ekonomiska medlen finns tillgängliga i omstruktureringsfonden, på grundval av den information som kommissionen har lämnat.

…”

16 I artikel 11 i förordningen, med rubriken ”Tillfällig omstruktureringsavgift”, föreskrivs följande:

”1. De företag som har tilldelats en kvot skall varje regleringsår betala en tillfällig omstruktureringsavgift per ton tilldelad kvot.

Kvoter som ett företag har avstått från under ett bestämt regleringsår, i enlighet med artikel 3.1, skall inte vara föremål för betalning av den tillfälliga omstruktureringsavgiften för regleringsåret i fråga och påföljande regleringsår.

2. Den tillfälliga omstruktureringsavgiften för socker och inulinsirap skall vara

— 126,40 EUR per ton kvot för regleringsåret 2006/2007,

…”

17 Artikel 3 i förordning nr 968/2006, med rubriken ”Att avsäga sig kvoter”, har följande lydelse:

”Från och med det regleringsår för vilket en kvot har avstått enligt artikel 3 i förordning … nr 320/2006 skall ingen produktion av socker, isoglukos eller inulinsirap äga rum, och inget socker, ingen isoglukos och ingen inulinsirap som förts över eller dragits tillbaka från föregående regleringsår får för de berörda fabrikerna räknas som produktion inom ramen för den kvoten.”

18 Artikel 11 i förordning nr 968/2006 har rubriken ”Ändring av omstruktureringsplanen”. I artikel 11.1 föreskrivs följande:

”Så snart omstruktureringsstödet har beviljats skall stödmottagaren genomföra alla åtgärder som anges i den godkända omstruktureringsplanen och respektera de åtaganden som ingår i ansökan om omstruktureringsstödet.”

19 Artikel 26 i förordningen har rubriken ”Återkrav”. I artikel 26.1 föreskrivs följande:

”Om en stödmottagare inte efterlever sina skyldigheter enligt omstruktureringsplanen, affärsplanen eller ett nationellt omstruktureringsprogram skall den del av stödet som tilldelats för den eller de skyldigheter som avses återkrävas, utom vid force majeure; …”

20 Artikel 27 i förordningen, med rubriken ”Sanktioner”, har följande lydelse:

”1. Om en stödmottagare underlåter att uppfylla någon av sina skyldigheter enligt omstruktureringsplanen, affärsplanen eller det nationella omstruktureringsprogrammet skall han eller hon vara skyldig att betala ett belopp motsvarande 10 % av det belopp som återkrävs enligt artikel 26.

…

3. Om överträdelsen var avsiktlig eller berodde på grov vårdslöshet skall stödmottagaren vara skyldig att betala ett belopp motsvarande 30 % av det belopp som skall återbetalas enligt artikel 26.”

Skyddet för unionens finansiella intressen

21 Tionde skälet i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s.1) har följande lydelse:

”I enlighet med det allmänna kravet på rimlighet och med proportionalitetsprincipen, samt mot bakgrund av principen *ne bis in idem*, finns det anledning att, med hänsyn till gemenskapens regelverk och de bestämmelser som anges i de särskilda gemenskapsregler som redan finns när denna förordning träder i kraft, fastställa lämpliga bestämmelser för att undvika en kumulation av gemenskapssanktioner av ekonomisk art och nationella straffrättsliga sanktioner som åläggs samma person för samma förhållanden.”

22 I artikel 1.2 i denna förordning föreskrivs följande:

”Med oegentligheter avses varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för gemenskapernas allmänna budget eller budgetar som de förvaltar, antingen genom en otillbörlig utgift eller genom minskning eller bortfall av inkomster som kommer från de egna medel som uppbärs direkt för gemenskapernas räkning.”

23 I artikel 4 i förordningen föreskrivs följande:

”1. Varje oegentlighet medför som en allmän regel att den förmån som erhållits på ett otillbörligt sätt dras in

— genom förpliktelse att betala tillbaka utestående belopp eller de belopp som uppburits på ett otillbörligt sätt,

…

4. De åtgärder som anges i denna artikel skall inte anses som sanktioner.”

24 Artikel 5.1 i samma förordning har följande lydelse:

”De oegentligheter som begås uppsåtligen eller som orsakas av oaktsamhet kan medföra följande administrativa sanktioner:

a) betalning av administrativa böter,

b) betalning av ett belopp som överstiger de summor som otillbörligen mottagits eller som inte betalas samt, i förekommande fall, ränta. …

c) förlust, helt eller delvis, av en förmån som beviljats genom tillämpning av gemenskapsregler, även om aktören endast delvis dragit fördel av denna förmån,

d) utestängning från eller indragning av förmånen under en period efter den då oegentligheten begicks,

e) tillfällig indragning av ett sådant godkännande eller erkännande som krävs för deltagande i gemenskapens stödprogram,

f) förlust av en säkerhet eller en borgen som ställts enligt villkoren i regler eller återställande av den summa som motsvarar en otillbörligen släppt säkerhet,

g) andra sanktioner av enbart ekonomisk karaktär, av motsvarande slag och omfattning, om vilka stadgas i de regler för olika sektorer som rådet antagit beroende på den berörda sektorns särskilda behov och i överensstämmelse med de verkställighetsbefogenheter som rådet givit kommissionen."

Målen vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

25 Det framgår av beslutet om hänskjutande att Beneo-Orafti i juni 2006, av den behöriga belgiska myndigheten beviljades en ordinarie baskvot på 131 330 ton och en övergångskvot på 32 833 ton inulinsirap för regleringsåret 2006/2007.

26 Den 27 juli 2006 inkom Beneo-Orafti med en ansökan om omstruktureringsstöd till den behöriga belgiska myndigheten. Den 18 augusti 2006 svarade denna myndighet att ansökan var fullständig, och den 18 september 2006 informerade den Beneo-Orafti om att ansökan berättigade till stöd och meddelade kommissionen detta.

27 I november 2006 upplyste den behöriga belgiska myndigheten Beneo-Orafti om att en rättsligt bindande bedömning, beträffande huruvida bolagets önskan att använda sin övergångskvot var förenlig med villkoren för att erhålla det begärda omstruktureringsstödet, inte kunde ges. Myndigheten erbjöd sig att inleda ett förfarande inför kommissionen i syfte att klargöra frågan eller att bistå Beneo-Orafti inom ramen för ett sådant förfarande.

28 Mellan den 21 november 2006 och den 13 december 2006 producerade Beneo-Orafti 27 756,986 ton inulinsirap.

29 Den 18 januari 2007 upplyste den behöriga belgiska myndigheten Beneo-Orafti om att det hade tilldelats ett stöd på 59 679 771,50 euro.

30 Efter att ha tillfrågats av den behöriga belgiska myndigheten svarade kommissionen, genom skrivelse av den 20 mars 2007, att övergångskvoterna endast utgjorde en förlängning av de ordinarie baskvoterna. Enligt kommissionen kunde inte ett företag som hade avstått från sin ordinarie baskvot inom ramen för omstruktureringsordningen fortsätta att producera enligt enbart övergångskvoten.

31 Den behöriga belgiska myndigheten svarade den 3 april 2007 på de frågor som BIRB hade ställt den 19 februari 2007. Den gav härvid samma svar som dem som framgick av kommissionens skrivelse av den 20 mars 2007.

32 Den 9 juli 2007 sände BIRB till Beneo-Orafti en skrivelse i vilken den återgav kommissionens inställning och angav att en avgift på sockerproduktionen utom kvoterna på 13 878 493 euro (27 756,986 ton × 500 euro per ton) skulle erläggas av Beneo-Orafti, såvida inte det sistnämnda visade att det hade efterlevt sina skyldigheter.

33 Genom rekommenderad skrivelse av den 13 augusti 2007 förelade BIRB svarandebolaget att återbetala 12 613 468,36 euro motsvarande det utbetalade stödet i förhållande till den mängd som producerats enligt övergångskvoten samt 3 784 040,51 euro motsvarande en sanktion på 30 procent av det belopp som skulle återkrävas med tillämpning av artiklarna 26 och 27.3 i förordning nr 968/2006, det vill säga ett totalt belopp om 16 397 508,87 euro.

34 Beneo-Orafti har även begärt att dess bankgaranti delvis ska släppas, vilket BIRB vägrat.

35 Genom ansökningar av den 21 mars och den 25 juli 2008 väckte BIRB talan vid den hänskjutande domstolen och yrkade att Beneo-Orafti skulle förpliktas att betala de ovannämnda beloppen på 16 397 508,87 euro och 13 878 493 euro.

36 Tribunal de première instance de Bruxelles ansåg att målens avgörande berodde på tolkningen av unionsrätten, varför den beslutade att vilandeförklara målen och ställa följande frågor till domstolen:

”1. Är de övergångskvoter som tilldelats ett sockerproducerande företag med stöd av artikel 9 i [förordning nr 493/2006] undantagna från den tillfälliga omstruktureringsordningen som införts genom [förordning nr 320/2006] och [förordning nr 968/2006] om fastställande av tillämpningsföreskrifter, då

a) dessa kvoter inte omfattas av den tillfälliga omstruktureringsavgiften,

b) de inte är föremål för omstruktureringsstöd, och

c) de inte är kvoter i den mening som avses i [förordning nr 320/2006], såsom de definieras i artikel 2.6 i nämnda förordning?

2. Även om svaret på föregående fråga är nekande, ska övergångskvoterna betraktas som kvoter i egentlig mening som är oberoende av de ordinarie baskvoterna, då

a) övergångskvoterna tilldelats med stöd av artikel 9 i [förordning nr 493/2006] och inte med stöd av artikel 7 i [förordning nr 318/2006],

b) tilldelningskriterierna för övergångskvoterna skiljer sig från tilldelningskriterierna för de ordinarie baskvoterna, och

c) övergångskvoterna är övergångsåtgärder avsedda att underlätta övergången från den gamla ordningen för sockermarknaden till den nya ordningen för den gemensamma sockermarknaden och således i princip endast är tillämpliga under regleringsåret 2006/2007?

3. Om svaret på en av föregående frågor (eller båda) är ja, har ett sockerproducerande företag som ansökt om omstruktureringsstöd för regleringsåret 2006/2007, i enlighet med artikel 3 i [förordning nr 320/2006], rätt att komma i åtnjutande av en övergångskvot som tilldelas för regleringsåret 2006/2007 i enlighet med artikel 9 i [förordning nr 493/2006]?

4. Om svaret på föregående fråga är nekande, kan den tillämpliga sanktionen bestå i återkrav av den del av omstruktureringsstödet som beviljats och återbetalning av övergångskvoten?

Hur ska det återkravsbelopp som anges i artikel 26.1 [i förordning nr 968/2006] och den sanktion som anges i artikel 27 i [denna förordning] beräknas i det fall då ett sockerproducerande företag har erhållit omstruktureringsstöd (för regleringsåret 2006/2007) och har använt sin övergångskvot (för vilken det inte har beviljats något omstruktureringsstöd)?

Ska en eller flera av följande faktorer beaktas vid beräkningen av detta belopp och denna sanktion:

a) De kostnader som ifrågavarande sockerproducerande företag har för demontering av sina produktionsanläggningar?

b) De förluster som ifrågavarande sockerproducerande företag har till följd av att det avstår från sin ordinarie baskvot?

c) Den omständigheten att övergångskvoten är en tidsbunden och tillfällig åtgärd som endast medger produktion under regleringsåret 2006/2007 men inte är tillämplig på andra regleringsår (utom i fallet med övergångskvot för socker)?

d) Utgör den beräkning av återkravsbeloppet som inte beaktar de ovan i punkterna a–c nämnda faktorerna ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen?

5. Utan avseende på föregående frågor, vid vilken tidpunkt träder åtaganden som gjorts på grundval av en omstruktureringsplan i kraft, det vill säga blir tvingande för sökanden?

a) När det regleringsår börjar för vilket sökanden har ingett sin ansökan om omstruktureringsstöd?

b) När ansökan inges till den behöriga nationella myndigheten?

c) När den behöriga nationella myndigheten meddelar att ansökan är fullständig?

d) När den behöriga nationella myndigheten meddelar att ansökan berättigar till omstruktureringsstöd?

e) När den behöriga nationella myndigheten delger sitt beslut om att bevilja omstruktureringsstöd?

6. Om svaret på [den första eller den andra frågan] (eller båda) är jakande, har ett sockerproducerande företag som tilldelats en övergångskvot för regleringsåret 2006/2007 rätt att använda denna kvot under regleringsåret även om företaget har beviljats omstruktureringsstöd, i förhållande till dess ordinarie baskvot, som börjar betalas ut när regleringsåret 2006/2007 inleds?

7. Om svaret på [den första, den andra och den sjätte frågan] är nekande, har en behörig nationell myndighet i en medlemsstat, vid fall av underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna inom ramen för omstruktureringsplanen, rätt att kumulera återbetalningen av omstruktureringsstödet och sanktionen enligt artiklarna 26 och 27 i [förordning nr 968/2006] med uttag av en överskottsavgift i enlighet med artikel 4 i [förordning nr 967/2006], eller utgör en sådan kumulering av sanktioner ett åsidosättande av principerna om *ne bis in idem*, proportionalitet och icke-diskriminering?"

Prövning av tolkningsfrågorna

37 Det ska inledningsvis erinras om att, såsom framgår av handlingarna i målet, stödet till Beneo-Orafti har beviljats med stöd av artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006.

Den första till och med tredje frågan och den sjätte frågan

38 Den nationella domstolen har ställt den första till och med tredje frågan och den sjätte frågan, vilka ska prövas i ett sammanhang, för att få klarhet i huruvida artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 ska tolkas på så sätt att det däri förekommande uttrycket kvot även innefattar övergångskvoter i den mening som avses i artikel 9 i förordning nr 493/2006.

39 Beneo-Orafti anser att denna sålunda omformulerade fråga ska besvaras nekande. Enligt Beneo-Orafti omfattar ett åtagande från ett företag att avstå från en sådan kvot för produktion av socker, isoglukos eller inulinsirap, som företaget har fått sig tilldelat för en eller flera av dess fabriker och som avses i artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 (nedan kallat åtagandet att avstå från kvoten), endast de kvoter som tilldelats enligt artikel 7 i förordning nr 318/2006 och inte sådana kvoter som tilldelats med stöd av artikel 9 i förordning nr 493/2006. Den belgiska regeringen och kommissionen anser att frågan ska besvaras jakande.

40 Det ska erinras om att uttrycket kvot i artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 definieras i artikel 2.6 i samma förordning. I likhet med vad Beneo-Orafti har påpekat framgår av den sistnämnda bestämmelsens ordalydelse att den endast hänvisar till kvoter som tilldelats med stöd av olika bestämmelser i förordning nr 318/2006 och inte till övergångskvoter i den mening som avses i artikel 9 i förordning nr 493/2006.

41 Vid tolkningen av en unionsbestämmelse ska emellertid enligt fast rättspraxis inte bara dess lydelse beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som den ingår i (se, bland annat, dom av den 22 december 2010 i mål C-116/10, Feltgen och Bacino Charter Company, REU 2010, s. I-14187, punkt 12).

42 Såsom framgår av skäl 10 i förordning nr 493/2006 infördes övergångskvoterna i syfte att under regleringsåret 2006/2007 öka de kvoter som föreskrivs i förordning nr 318/2006, särskilt dess artikel 7, eftersom dessa i likhet med de kvoter som föreskrivits i den tidigare tillämpliga lagstiftningen – nämligen förordning nr 1260/2001 – omfattade 12 månader och detta regleringsår undantagsvis omfattade 15 månader.

43 Mot bakgrund av det mycket tydliga mål som unionslagstiftaren eftersträvat, vilket enbart består i att anpassa kvotvolymen till regleringsårets 2006/2007 ovanliga längd, kan övergångskvoterna inte anses vara av annan art än de kvoter som övergångskvoterna endast utgör en höjning av i syfte att nå detta mål. Såsom generaladvokaten angett i punkt 62 i sitt förslag till avgörande är denna höjning för övrigt proportionell i förhållande till den extraordinära förlängningen av regleringsåret.

44 Även om övergångskvoterna inte uttryckligen anges i artikel 2.6 i förordning nr 320/2006, vilket för övrigt inte hade varit möjligt då förordning nr 493/2006 genom vilken dessa kvoter inrättades tillkom senare än förordning nr 320/2006, ska begreppet kvot i artikel 3.1 b i den sistnämnda förordningen under dessa omständigheter tolkas så att det även innefattar övergångskvoterna.

45 Denna tolkning bekräftas av det mål som unionslagstiftaren eftersträvat genom att anta förordning nr 320/2006. Såsom det framgår av bland annat skälen 1 och 5 i denna förordning innebär detta mål att omstrukturera sockersektorn för att minska olönsam produktion i unionen genom att införa ett ekonomiskt incitament – i form av ett lämpligt omstruktureringsstöd, för de sockerföretag som har den lägsta produktiviteten – att lägga ned sockerkvotproduktionen och avstå från de berörda kvoterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juni 2009 i mål C-33/08, Agrana Zucker, REG 2009, s. I-5035, punkt 22).

46 Såsom generaladvokaten påpekat i punkt 73 i sitt förslag till avgörande skulle detta mål åsidosättas om ett företag som kommer i åtnjutande av detta stöd, och som därför är skyldigt att avstå från sina kvoter och demontera motsvarande produktionsanläggningar, kunde använda samma anläggningar ända till slutet av regleringsåret för att utnyttja sin övergångskvot.

47 Den tolkning som innebär att begreppet kvot i artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 även innefattar övergångskvoter påverkas inte av den omständigheten att, såsom Beneo-Orafti har gjort gällande, övergångskvoterna tilldelas genom en annan rättsakt än den genom vilken de kvoter som avses i artikel 7 i förordning nr 318/2006 tilldelas och att de förstnämnda inte tilldelas av historiska skäl såsom är fallet med de senare kvoterna.

48 Dessa omständigheter kan nämligen inte som sådana förändra övergångskvoternas art, som speglar unionslagstiftarens mål när dessa kvoter inrättades och vilket mål angetts i punkt 42 i förevarande dom.

49 Denna tolkning förändras inte heller av den omständigheten som Beneo-Orafti har påpekat, att övergångskvoterna enligt artikel 9.4 i förordning nr 493/2006 inte ska omfattas av den tillfälliga omstruktureringsavgift som avses i artikel 11.2 i förordning nr 320/2006 och att de inte ska bli föremål för det stöd som avses i denna förordning.

50 Det förhållandet att unionslagstiftaren uttryckligen har föreskrivit att övergångskvoterna inte får påverka varken nivån på avgifterna eller de ekonomiska fördelar som följer av den tillfälliga omstruktureringsordningen, vilken utgörs av dessa tillfälliga avgifter och dessa stöd, innebär inte i sig att övergångskvoterna av samma lagstiftare inte avsetts att omfattas av tillämpningsområdet för denna ordning. Tvärtom bekräftas snarare den omständigheten att övergångskvoterna ska omfattas av detta

tillämpningsområde av att dessa kvoter i artikel 9.4 i förordning nr 493/2006 uttryckligen uteslutits från detta tillämpningsområde.

51 Den första till och med den tredje frågan och den sjätte frågan ska följaktligen besvaras enligt följande. Artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 ska tolkas så, att det i den bestämmelsen förekommande uttrycket kvot även innefattar övergångskvoter i den mening som avses i artikel 9 i förordning nr 493/2006.

Den femte frågan

52 Den nationella domstolen har ställt den femte frågan, vilken ska prövas härnäst, för att få klarhet i från och med vilket datum åtagandena att avstå från kvoten träder i kraft, när omständigheterna är sådana som i det nationella målet.

53 Beneo-Orafti anser, med hänvisning till artikel 11.1 i förordning nr 968/2006, att detta datum är det datum då delgivningen från den behöriga nationella myndigheten om att omstruktureringsstödet beviljats tas emot. I det nationella målet skedde detta den 18 januari 2007. Den belgiska regeringen anser däremot att det datum som ska komma i fråga är den tidpunkt då regleringsåret inleds, det vill säga, vad gäller regleringsåret 2006/2007, den 1 juli 2006. Kommissionen anser för sin del att åtagandet att avstå från kvoten träder i kraft då regleringsåret inleds eller senast det datum då producenten, av den nationella myndigheten, underrättats om att ansökan berättigar till stöd och kommissionen har offentliggjort meddelandet att medel är tillgängliga. I det nationella målet skedde detta den 29 september 2006.

54 Det ska erinras om att enligt artikel 11.1 i förordning nr 968/2006 ska stödmottagaren, så snart omstruktureringsstödet har beviljats, genomföra alla åtgärder som anges i den godkända omstruktureringsplanen och respektera de åtaganden som ingår i ansökan om omstruktureringsstödet.

55 Även om det skulle antas att dessa bestämmelser, *e contrario*, medför att stödmottagaren innan stödet beviljas inte är skyldig att genomföra alla åtgärder och respektera de åtaganden som avses i denna bestämmelse ska, i likhet med vad som angetts i punkt 41 i förevarande dom, vid tolkningen av en unionsbestämmelse, inte bara dess lydelse beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som den ingår i.

56 I detta avseende ska artikel 5 i förordning nr 320/2006, som avser beslut om omstruktureringsstöd och kontroller, beaktas.

57 Såsom framgår av artikel 5.2 i denna förordning har medlemsstaterna när de utövar den befogenhet som tillkommer dem enligt artikel 5.1 i förordningen att besluta om beviljande av omstruktureringsstöd, när de väl fastställt att villkoren i den förstnämnda bestämmelsen är uppfyllda, inte längre något utrymme för skönsmässig bedömning som gör det möjligt för dem att besluta huruvida stödet ska beviljas eller ej.

58 Härav följer att ett företag som Beneo-Orafti kan veta att det ska beviljas omstruktureringsstödet från och med den tidpunkt då det får kännedom om att villkoren för att beviljas detta stöd enligt artikel 5.2 i förordning nr 320/2006 enligt den behöriga nationella myndigheten är uppfyllda. En sådan kännedom kan komma såväl från meddelanden från denna myndighet till företaget efter ansökan om omstruktureringsstöd

som – i likhet med vad som framgår av handlingarna i målet – från kommissionens offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning,* att nödvändiga medel finns tillgängliga i omstruktureringsfonden.

59 Det kan under dessa omständigheter inte, utan att undergräva unionslagstiftarens mål med att anta förordning nr 320/2006 – vilket mål angetts i punkt 45 i förevarande dom – anses att åtagandet att avstå från kvoten träder i kraft först när stödet beviljas i den mening som avses i artikel 11.1 i förordning nr 968/2006.

60 Såsom framgår av omständigheterna i målet vid den nationella domstolen skulle nämligen en sådan tolkning göra det möjligt för ett företag, som åtagit sig att avstå från sin kvot och som är förvissat om att beviljas omstruktureringsstöd som motprestation för detta åtagande, att producera ytterligare mängder enligt den årliga kvot som företaget åtagit sig att avstå från, vilket direkt skulle strida mot målet med lagstiftningen i fråga som är att minska olönsam produktion i unionen genom att införa ett sådant stöd.

61 Den femte frågan ska följaktligen besvaras enligt följande. Artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 ska tolkas så, att under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet träder åtagandet att avstå från kvoten i kraft det datum då det företag som gjort detta åtagande – mot bakgrund av de upplysningar som meddelats företaget eller som publicerats i *Europeiska unionens officiella tidning* – i egenskap av ett normalt aktsamt företag, har möjlighet att få kännedom om att de villkor för att erhålla omstruktureringsstöd som fastställs i artikel 5.2 i förordningen enligt den behöriga nationella myndigheten är uppfyllda.

Den fjärde frågans första del och den sjunde frågan

62 Den nationella domstolen har ställt den fjärde frågans första del och den sjunde frågan, vilka ska prövas i ett samanhang, för att få klarhet i huruvida artiklarna 26.1 och 27 i förordning nr 968/2006 samt artikel 15 i förordning nr 318/2006 ska tolkas på så sätt att produktion av det slag som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen, under förutsättning att den strider mot åtagandet att avstå från kvoten, kan leda till att stödet återkrävs, påförande av en sanktion och uttag av en överskottsavgift i enlighet med vad som föreskrivs i dessa bestämmelser. Vidare vill den nationella domstolen, om svaret på frågan är jakande, få klarhet i huruvida principen om *ne bis in idem*, proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en kumulering av dessa åtgärder.

63 Beneo-Orafti har gjort gällande att den i det nationella målet aktuella produktionen inte utgör en sådan produktion som leder till uttag av en sådan överskottsavgift som avses i artikel 15 i förordning nr 318/2006, eftersom den inte kan kvalificeras som utomkvotsproduktion. Principen om *ne bis in idem*, proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen utgör under alla omständigheter hinder för att de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 26.1 och 27 i förordning nr 968/2006 och artikel 15 i förordning nr 318/2006 kumuleras. Den belgiska regeringen och kommissionen är av motsatt uppfattning.

64 Vad gäller artiklarna 26.1 och 27 i förordning nr 968/2006 är dessa tillämpliga om en stödmottagare underlåter att uppfylla någon av sina skyldigheter enligt omstruktureringsplanen, affärsplanen eller det nationella omstruktureringsprogrammet. Det är ställt utom allt tvivel att så är fallet om stödmottagaren producerar socker, isoglukos eller inulinsirap i strid med sitt åtagande att avstå från kvoten. En sådan produktion kan således ge upphov till återkrav enligt artikel 26.1 i förordning nr 968/2006 och påförande av en sanktion enligt artikel 27 i samma förordning. En sanktion enligt

artikel 27.3 i förordningen kan emellertid endast påföras om överträdelsen, mot bakgrund av samtliga aktuella omständigheter, kan anses vara avsiktlig eller ha berott på grov vårdslöshet. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva om så är fallet i målet vid den domstolen.

65 En sådan produktion utgör dessutom en utomkvotsproduktion i den mening som avses i kapitel 3 i förordning nr 318/2006 vilken, utom om de villkor som preciseras i artikel 4.1 andra stycket i förordning nr 967/2006 är uppfyllda, leder till uttag av en överskottsavgift enligt artikel 15 i förordning nr 318/2006.

66 Av samma skäl som de som angetts i punkterna 42 och 43 i förevarande dom ska begreppet kvot när det gäller utomkvotsproduktion i den mening som avses i kapitel 3 i förordning nr 318/2006 tolkas så att det även innefattar övergångskvoterna.

67 Såsom generaladvokaten angett i punkt 102 i sitt förslag till avgörande är det vidare fråga om en utomkvotsproduktion, om producenten har överskridit sin kvot, aldrig har haft någon kvot eller har avsagt sig den. Vad gäller det sistnämnda fallet överensstämmer denna tolkning för övrigt med artikel 3 i förordning nr 968/2006, enligt vilken från och med det regleringsår för vilket en kvot har avstått enligt artikel 3 i förordning nr 320/2006 ingen produktion ska räknas som produktion inom ramen för den kvoten.

68 Vad gäller frågan huruvida principen om *ne bis in idem* utgör hinder för att åtgärderna enligt artiklarna 26.1 och 27 i förordning nr 968/2006 och artikel 15 i förordning nr 318/2006 kumuleras, ska det för det första erinras om att denna princip stadfästs i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

69 För det andra har unionslagstiftaren, på det unionsrättsliga området för kontroller och sanktionsåtgärder mot oegentligheter, genom att anta förordning nr 2988/95, slagit fast en rad allmänna principer och såsom en generell regel krävt att samtliga förordningar för vissa sektorer ska respektera dessa principer (se, bland annat, dom av den 11 mars 2008 i mål C-420/06, Jager, REG 2008, s. I-1315, punkt 61).

70 Vad gäller återkrav av stödet enligt artikel 26.1 i förordning nr 968/2006 utgör detta ett indragande av en förmån som erhållits på ett otillbörligt sätt i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning nr 2988/95. Såsom framgår av artikel 4.4 i den sistnämnda förordningen utgör emellertid en sådan åtgärd inte en sådan sanktion på vilken, i likhet med vad som uttryckligen bekräftas i tionde skälet i förordningen, principen om *ne bis in idem* är tillämplig.

71 Detsamma gäller, i likhet med vad den belgiska regeringen och kommissionen har gjort gällande, överskottsavgiften enligt artikel 15 i förordning nr 318/2006.

72 Det framgår nämligen av artikel 5.1 i förordning nr 2988/95 att oegentligheter som begås uppsåtligen eller som orsakas av oaktsamhet kan medföra administrativa sanktioner. Oegentligheter definieras i artikel 1.2 i förordningen som en överträdelse av en bestämmelse i unionsrätten.

73 Det är emellertid inte av lagstiftningen om utomkvotsproduktion och, särskilt, kapitel 3 i förordning nr 318/2006, möjligt att dra slutsatsen att en sådan produktion ska kvalificeras som en oegentlighet i den mening som avses i artikel 1.2 i förordning nr 2988/95. Det är visserligen riktigt att överskottsavgiften utgör ett starkt ekonomiskt incitament att undvika utomkvotsproduktion. Det framgår emellertid inte av

denna lagstiftning att utomkvotsproduktion som sådan utgör en överträdelse av en bestämmelse i unionsrätten och därmed en oegentlighet som under de omständigheter som anges i artikel 5.2 i förordning nr 2988/95 kan leda till en sanktion.

74 Härav följer att, eftersom endast den i artikel 27 i förordning nr 968/2006 föreskrivna åtgärden kan kvalificeras som en sanktion, äger principen om *ne bis in idem* inte tillämpning på ett sådant fall som det som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen.

75 Vad gäller proportionalitetsprincipen ska det erinras om att enligt denna princip, vilken ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten, får unionsinstitutionerna i sitt handlande inte gå utöver vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå de legitima mål som eftersträvas med bestämmelserna i fråga. När det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan ska den åtgärd väljas som är minst ingripande och de vållade olägenheterna får inte vara orimliga i förhållande till de eftersträvade målen (se, bland annat, domen i det ovannämnda målet Agrana Zucker, punkt 31).

76 När det gäller domstolens kontroll av villkoren för genomförandet av en sådan princip anmärks följande: Med hänsyn till att unionslagstiftaren på den gemensamma jordbrukspolitikens område har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, kan lagenligheten av en åtgärd som vidtagits på detta område endast påverkas om åtgärden är uppenbart olämplig i förhållande till det mål som den behöriga institutionen söker uppnå (domen i det ovannämnda målet Agrana Zucker, punkt 32).

77 Det är alltså inte fråga om att fastställa huruvida den åtgärd som lagstiftaren har vidtagit var den enda eller bästa möjliga, utan huruvida den var uppenbart olämplig (domen i det ovannämnda målet Agrana Zucker, punkt 33).

78 Mot bakgrund av den vikt som unionslagstiftaren lagt, såväl i förordning nr 318/2006 som i förordning nr 320/2006, vid betydelsen av att iaktta kvotsystemet för att stabilisera marknaderna inom sektorn för socker, förefaller det inte som den möjlighet samme lagstiftare gett, att kumulera de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 26.1

och 27 i förordning nr 968/2006 och artikel 15 i förordning nr 318/2006, är uppenbart olämplig i förhållande till det mål som ska uppnås.

79 Enbart en återbetalning av ett oriktigt utbetalat stöd enligt artikel 26.1 i förordning nr 968/2006 kombinerad med en sådan sanktion som föreskrivs i artikel 27 i förordningen medför för övrigt inte nödvändigtvis – i sig självt – att det kan undvikas att sådan utomkvotsproduktion som utgörs av produktion i strid med åtagandet att avstå från kvoten ackumuleras med de kvantiteter som avses i artikel 15 i förordning nr 318/2006. Det framgår således särskilt av artikel 15.2 i den sistnämnda förordningen att det speciella syftet med överskottsavgiften är att undvika ackumulation av ovannämnda kvantiteter.

80 Slutligen, vad avser icke-diskrimineringsprincipen, får enligt denna princip jämförbara situationer inte behandlas olika och olika situationer inte behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 september 2010 i mål C-133/09, Uzonyi, REU 2010, s. I-8747, punkt 31 och där angiven rättspraxis). Handlingarna i målet innehåller emellertid inte upplysningar avseende en situation som eventuellt kan vara jämförbar med den i tvisten vid den nationella domstolen. Det är därför inte möjligt att härav slå fast om, och i förekommande fall under vilka villkor, icke-diskrimineringsprincipen skulle vara tillämplig i en sådan tvist.

81 Den fjärde frågans första del och den sjunde frågan ska således besvaras enligt följande. Artiklarna 26.1 och 27 i förordning nr 968/2006 samt artikel 15 i förordning nr 318/2006 ska tolkas så, att produktion av det slag som är aktuell i målet vid den nationella domstolen – under förutsättning att den strider mot åtagandet att avstå från kvoten – kan leda till att stödet återkrävs, till påförande av en sanktion och till uttag av en överskottsavgift i enlighet med vad som föreskrivs i dessa bestämmelser. Vad avser sanktioner enligt artikel 27.3 i förordning 968/2006 ankommer det på den nationella

domstolen att mot bakgrund av samtliga aktuella omständigheter i målet pröva huruvida överträdelsen kan anses vara avsiktlig eller ha berott på grov vårdslöshet. Principen om *ne bis in idem*, proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en kumulering av dessa åtgärder.

Den fjärde frågans andra del

82 Den nationella domstolen har ställt den fjärde frågans andra del, vilken ska prövas sist, för att få klarhet i hur beloppet av det stöd som ska återkrävas enligt artikel 26.1 i förordning nr 968/2006 ska beräknas.

83 Beneo-Orafti har gjort gällande att beräkningen ska göras med beaktande av de faktorer som den hänskjutande domstolen räknat upp i den fjärde frågans andra del, medan den belgiska regeringen anser att BIRB har gjort en riktig beräkning av det belopp som ska återkrävas genom att multiplicera det stödbelopp som erhållits per ton med den mängd uttryckt i ton som producerats av Beneo-Orafti. Kommissionen har föreslagit flera möjliga beräkningsmetoder.

84 Det ska erinras om att enligt artikel 26.1 i förordning nr 968/2006 ska, om en stödmottagare inte efterlever sina skyldigheter enligt omstruktureringsplanen, affärsplanen eller ett nationellt omstruktureringsprogram, den del av stödet som tilldelats för den eller de skyldigheter som avses återkrävas.

85 Det framgår av handlingarna i målet att det för att beviljas omstruktureringsstöd krävdes två i artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 föreskrivna åtaganden, nämligen att avstå från kvoten och att delvis demontera produktionsanläggningarna i de fabriker som berörs. Det är endast efterlevnaden av det första åtagandet som är föremål för tvisten vid den nationella domstolen.

86 Den enda ”aktuella skyldigheten” enligt artikel 26.1 i förordning nr 968/2006 är i ett sådant fall åtagandet att avstå från kvoten. Det är därför endast den del av stödet som avser denna skyldighet som kan återkrävas enligt denna bestämmelse, om det visar sig att den faktiskt inte har efterlevts.

87 Vad gäller fördelningen av stödet mellan de olika berörda skyldigheterna ska det konstateras att avseende de två aktuella skyldigheterna så framgår denna fördelning av de olika beloppen som fastställts av unionslagstiftaren i artikel 3.5 i förordning nr 320/2006. Medan således det belopp som utgår som motprestation för de båda åtaganden som avses i artikel 3.1 b i förordningen i form av omstruktureringsbidrag per ton kvot som avstått för regleringsåret 2006/2007 enligt artikel 3.5 b första strecksatsen uppgår till 547,50 euro, uppgår detta belopp enligt artikel 3.5 c första strecksatsen till 255,50 euro, om åtagandet att avstå från kvoten inte åtföljs av ett åtagande att delvis demontera produktionsanläggningarna i de fabriker som berörs.

88 Härav följer, i likhet med vad Beneo-Orafti har gjort gällande, att om ett företag efterlever sitt demonteringsåtagande men inte sitt åtagande att avstå från kvoten ska det stöd som företaget erhållit på felaktiga grunder under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet anses uppgå till 255,50 euro per ton som producerats i strid med detta åtagande.

89 Vad däremot avser de faktorer som den hänskjutande domstolen angett i den fjärde frågan punkterna a–c finns det ingenting i den tillämpliga lagstiftningen, särskilt inte i artikel 26.1 i förordning nr 968/2006 som tyder på att dessa faktorer skulle vara relevanta vid beräkningen av återbetalningen av det erhållna stödet.

90 Det framgår för övrigt av denna bestämmelse att den omfattning i vilken stöder är oberättigat avgörs av det åtagande vilket inte har efterlevts. Då det emellertid framgår av svaren på den första till och med den tredje samt den sjätte frågan att åtagandet att avstå från kvoten avser såväl kvoterna enligt artikel 7 i förordning nr 318/2006 som kvoterna enligt artikel 9 i förordning nr 493/2006, kan det inte anses att stödet är mindre berättigat om ett företag i strid med nämnda åtagande kvalificerar sin produktion som produktion som avser dessa övergångskvoter snarare än produktion i den mening som avses i artikel 7 i förordning nr 318/2006.

91 Vad slutligen avser proportionalitetsprincipen som den hänskjutande domstolen har hänvisat till i den fjärde frågans andra del så förefaller inte en åtgärd för att återkräva omstruktureringsstödet, vars omfattning i likhet med vad som föreskrivs i artikel 26.1 i förordning nr 968/2006, bero på den skyldighet som inte har efterlevts som uppenbarligen oproportionerlig – i den mening som avses i ovan i punkt 77 angiven rättspraxis – i förhållande till det mål som unionslagstiftaren eftersträvar och om vilket det erinrats i punkt 45 i förevarande dom.

92 Den fjärde frågans andra del ska således besvaras enligt följande. Artikel 26.1 i förordning nr 968/2006 ska tolkas så, att om ett företag under sådana omständigheter som de som är aktuella i målet vid den nationella domstolen har efterlevt sitt åtagande att delvis demontera produktionsanläggningarna i de fabriker som berörs, men inte sitt åtagande att avstå från kvoten, ska det stödbelopp som ska återkrävas utgöras av den

del av stödet som motsvarar det åtagande som inte efterlevts. Denna del av stödet ska fastställas på grundval av de belopp som anges i artikel 3.5 i förordning nr 320/2006.

Rättegångskostnader

93 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

1) **Artikel 3.1 b i rådets förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari 2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen och om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken ska tolkas så, att det i den bestämmelsen förekommande uttrycket kvot även innefattar övergångskvoter i den mening som avses i artikel 9 i kommissionens förordning (EG) nr 493/2006 av den 27 mars 2006 om övergångsbestämmelser inom ramen för reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för socker och om ändring av förordningarna (EG) nr 1265/2001 och (EG) nr 314/2002.**

2) **Artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 ska tolkas så, att under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet träder åtagandet att avstå från den kvot företaget tilldelats för produktion av socker, isoglukos och inulinsirap, och som företaget tilldelat en eller flera av sina fabriker i**

enlighet med denna bestämmelse, i kraft det datum då det företag som gjort detta åtagande – mot bakgrund av de upplysningar som meddelats företaget eller som publicerats i *Europeiska unionens officiella tidning* – i egenskap av ett normalt aktsamt företag, har möjlighet att få kännedom om att de villkor för att erhålla omstruktureringsstöd som fastställs i artikel 5.2 i förordningen enligt den behöriga nationella myndigheten är uppfyllda.

3) Artiklarna 26.1 och 27 i kommissionens förordning (EG) nr 968/2006 av den 27 juni 2006 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 320/2006 samt artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ska tolkas så, att produktion av det slag som är aktuell i målet vid den nationella domstolen – under förutsättning att den strider mot åtagandet att i enlighet med artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 avstå från den kvot företaget tilldelats för produktion av socker, isoglukos och inulinsirap och som företaget tilldelat en eller flera av sina fabriker – kan leda till att stödet återkrävs, till påförande av en sanktion och till uttag av en överskottsavgift i enlighet med vad som föreskrivs i dessa bestämmelser. Vad avser sanktioner enligt artikel 27.3 i förordning nr 968/2006 ankommer det på den nationella domstolen att mot bakgrund av samtliga aktuella omständigheter i målet pröva huruvida överträdelsen kan anses vara avsiktlig eller ha berott på grov vårdslöshet. Principen om *ne bis in idem*, proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en kumulering av dessa åtgärder.

4) Artikel 26.1 i förordning nr 968/2006 ska tolkas så, att om ett företag under sådana omständigheter som de som är aktuella i målet vid den nationella domstolen har efterlevt sitt åtagande att delvis demontera produktionsanläggningarna i de fabriker som berörs, men inte sitt åtagande att i enlighet

med artikel 3.1 b i förordning nr 320/2006 avstå från den kvot företaget tilldelats för produktion av socker, isoglukos och inulinsirap och som företaget tilldelat en eller flera av sina fabriker, ska det stödbelopp som ska återkrävas utgöras av den del av stödet som motsvarar det åtagande som inte efterlevts. Denna del av stödet ska fastställas på grundval av de belopp som anges i artikel 3.5 i förordning nr 320/2006.

Underskrifter